

DIURNALU GLUMETIU SOCIALE-POLITICU-TOCU.

Foi'a acésta eșe tota Marti sér'a,
— dar prenumeratiunile se prîmesen
in tote dilele.

Pretialu pentru Ostrunguri'a: pre ann
8 fi, pre $\frac{1}{2}$ de anu 4 fi, pre unu tri-
luniu 2 fi, éra pentru Strainetate:
pre anu 10 fi, pre $\frac{1}{2}$ de ann 5 fi.
pre unu tribuniu 2 fi, 50 er, in v. a.
Un exemplar costă 15 cr.

Tote siodniciole și banii de prenu-
meratîune sunt de a se trânsite la
Redactiunea diriginte a diurnalului:
Aradu, Strat'a Teleki-ana, nrului 27.

Insertiunile se prîmesesc en 7 cr. de
lîbia, și 30 er. taceșe timbrale.

Ad rem,

(său cortesia ex offlo.)

Marturisim, că nu suntemu deputati sinodali,
să că nici nu ne-a indemnatu nime să scriemu asia
precum scriemu, dar' totusă trebuc să scriemu, că-ci
ne manca nasulu de pravulu celu de pusica. —

Cestiunea, ea singura de sine, este cea mai
clara, buna óra cum fuse și versurelulu: „Clarissimu“
d'in „Gur'a Satului“; — dar' haid' să philosopham
despre ea cum ne-au inventiatu nemtii in Beciu, să să
o incalcim ușu picu. N'avemu să alegem ușu
omu, care ar fi omu in intielesulu profanu alu cuventul-
ui: adeca *episcopu*, ci unulu dupa intielesulu mai
romanticu alu cuventului, va să dică care in sensulu
canóneloru arc stomacu de sticla, scie mancă căte
10—15 plese de mancare, să totusă nu e episcopu,
ci cumu se cade -- ghicitura. — Nu-lu vomu chiamá
noi. Nu-e de lipsa. Vinc elu. Ba inca se să pré
indesa. —

Acésta va fi alegere koscher crestinésca. —

Să ni facem si formul'a. — Să alegem pre care
are pusețiune, vreū să dicu statura buna, naltu, fru-
mosu, courmacher, cu ușu cuventu cumu se cade să
fia ușu calugaru ortodoxu.

Avemu cartea de socacitu in mana. Ea vor-
besce asiè.

„Privita totusi tréb'a in raportu cu firea ome-
nésca — ea este fórte grea. — Ori cumu, omulu
trebue să aléga „omu.“ — Ar' fi cu multu mai usioru,
deca n'ar trebuí să alegem omu, ci atare -- alta
bidigania. Celu alesu trebue să pórte clopotulu la
noi — la 60000. Apere Ddieu să ne alegem episcopu
politicosu! nu trebue. Fia elu gura cascata. —
Cele religionarie le voru ispraví popii, — cele poli-
tice le voru ispraví civilii, éra alesulu va stá incati-
tiatu, — vreū să dicu incatenatu.

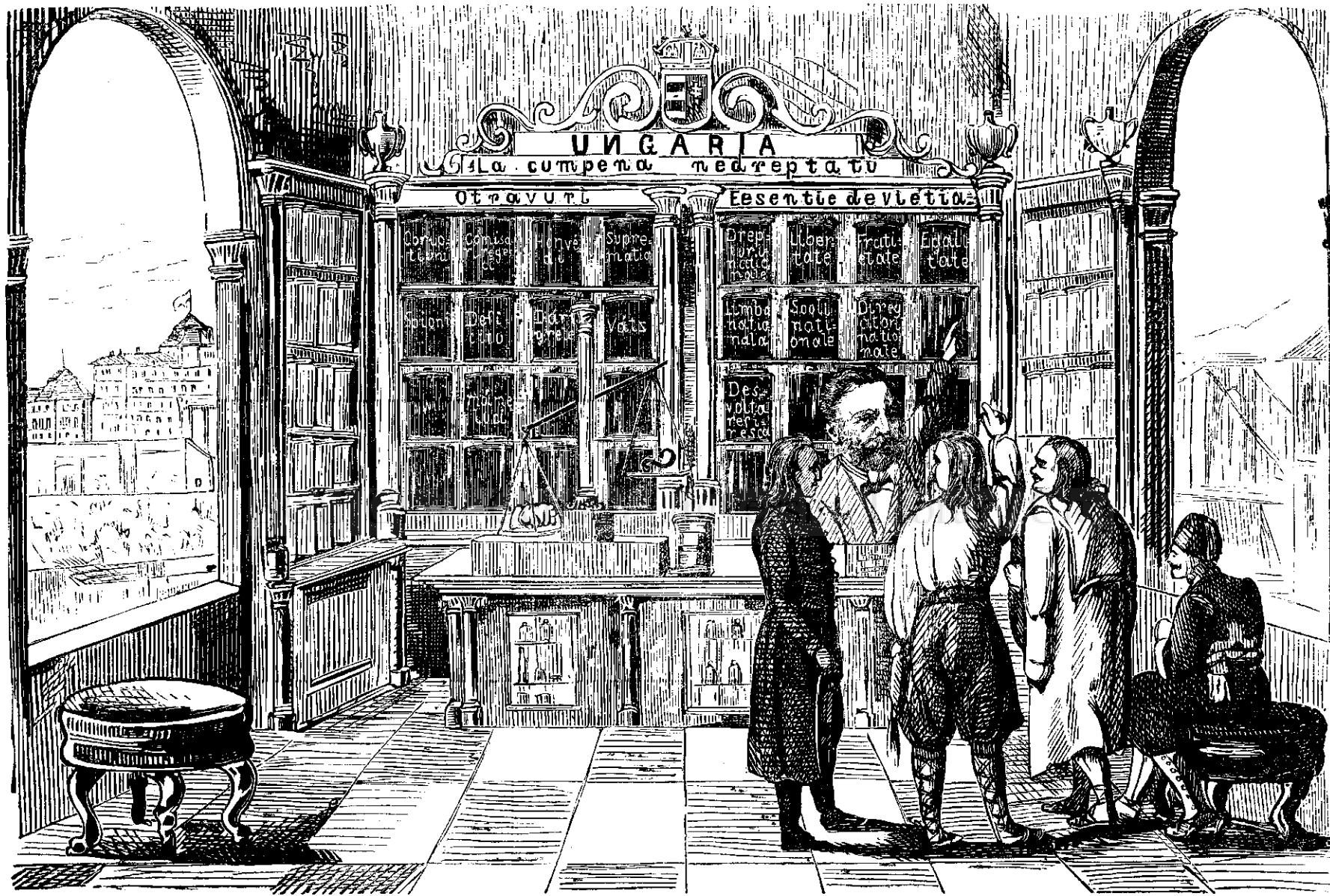
Ei bine că 'mi adusei a-minte de ceva. — Ce
vreu ómenii cu statutulu organicu? !

Acel'a-e tréncă-flénca. — Statutulu 'lu facura óme-
nii, ergo nu e opu Ddicescu, — și astfelui nici nu e
obligatoriu in biserică orientala ortodoxa. —

E dreptu, că ins'a-si legea unguriloru ni recunósce
biserică ca națională, — dar' acésta e tréb'a loru,
nu a ortodoxiloru. Ei, ungurii, sunt de vina, cu
legea loru, că ne-amu despartitul să de ceia-lalti orto-
docsii — de serbi. Ei sunt de vina, că acum nu
mai avemu milioane in fundulu religiunariu, ci numai
nisce sututie de mii in hartii. — Cu unu cuventu,
statutulu e nemicu, că-ci a bagatu să pre civilii politicosi
in biserică; — pentru acea trebue să ni alegem
unu omu, care nu va face politica, să astfelui nu va
suferi nici de la altii să faca politica sub nasulu lui,
— și nesuferindu acésta, va nisuí ca de la unu
astfelui de individu sismaticu ortodoxu să i se
iea cuventul in sinodu, — și de nu va tacă —
să-lu transpórtă de a colo cu atare constableru, —
ér de voru să mai multi de acesti'a fora fric'a lui
Ddieu, să disólve sinodulu. „Suntemu unu bulevardu,
apoi trebue să fimu mai conservativi de cătu altii.“
Noi trebue să ne tienem de ortodoxia, ca porcu-
lu de strătitia. — Cu unu cuventu, noi să alegem
ortodoxu. — D: e: pre atare descendinte de a lui
Damjanich, că-ci și acel'a e ortodoxu. Să alegem
pe care are mai négra barba ortodoxa, — mai
gingasul stomacu ortodoxu, — care nu va fi cu
nasulu pe susu, ci va asiste la inmormentarea servitó-
relor ortodoxe. Adeca: un'a ca o suta. să alegem
pre ortodoxulu, care-lu cugetu eu, chiar' de ne-ar fîscui-
pitu in fatia o data, — chiaru de o data, ca calugaru
ortodoxu confesionalu, ar' fi fostu să inspectoriu
neconfesionalu, amblatoriu in civilu; — chiaru de ar
merită să ocupe locu intre „Ihic Ioni“, „Hæc Dragu-
tia“, „Hoc-manu“, că-ci acum'a merita — pentru

Nasone Selavix.

SITUATIUNEA POLITICA in UNGARÍA:

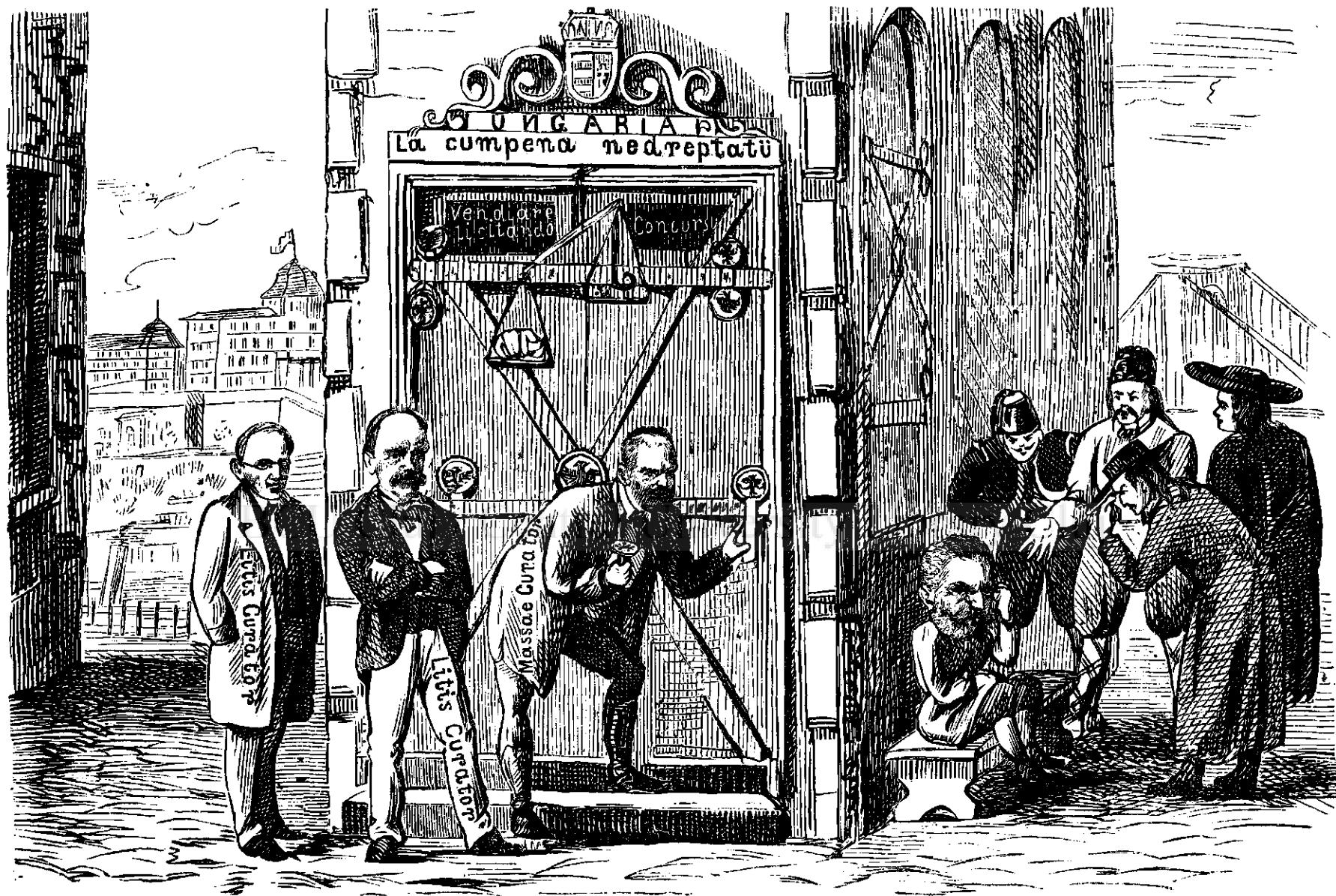
Apotecariulu **Szlávy** (primu-ministru) Ce vi trebuesce?

Romanulu, croatulu, serbulu și **slovaculu**: D'apoi, Domnule, suntemu betegi: ni doru petioarele de candu era mu in lantiuri, — ni doru grumazii de candu inca portamu jugulu, — trupulu ni este totu rana de loviturele cu sbiciulu, — și ma avemu durere de anima și de limba, — și apoi să fia Domnulu bunu, să ni dee, precumu ni-au spusu doftorii nostri, d'in lécurile de aici'a ni, ce se chiama „**esentie de viétia**, ca să fia Domnulu cinstitu și de pruncii prunciloru nostri!

Szlávy: Măi, cuiu cu cuiu se scóte afore; d'in acele nu vi dau, ci, ca să nu poteti dîce, că mergeti dela mine cu man' góla, — éca vi dau d'in partea ast'a-l-alta, d'in „**otravuri**.“ Aste sunt pentru voi!

Romanulu, croatulu, serbulu și **slovaculu**: Acele tiene-si-le Domnulu sie-si, să aiba folosu de ele!

si urmarile ei:

(La o parte:) **Romanulu, croatulu, slovaculu si serbulu:** D'apoi ce-e jupune Szlávy?

Szlávy plangendu (ea exprimn-ministru) Am **bancrotatu** cu deseversire, cà-ci nu m'a ajutatu nime!

Romanulu, croatulu, slovaculu si serbulu: Vedi ast'a ti-e resplat'a, jupune, cà-ci erai pré ingânsatu, si-ti t'neai marfele pré la pretiu, — in locu să le fiî datu mai „ca intre frati“ Eca „otravurile“ tele, preparate pentru noi, — i tine te-au otravitu. . . .

Szlávy (suspinandu) Seracu de mine si de binele meu, la ce prada a mai ajunsu!

(De cea parte:) **Biszmark** si **Gorciacoff** catra **Giszakra:** Vedi asiè firm'a nefiindu solida, a trebuitu să se ccfisce, — Sigiléza numai bine, pone ce vomu trage sorti pré ea, ori o vomu vinde-o in licitatiune.

Intrbare.

Óre de ce a incetatu coler'a in Seghisiór'a?

Respusu: Că-ci la Salisce și Resinariu s'a facutu maslulu celu mare cu cîte săpte popi. —

Anecdote.

Némtiulu curagiosu.

Convenindu Hanzi eu unu român consaténu alu seu, ii dise: „Mare paguba, că nu venit u la noi a-séra, frate Ion, — ce risu mare fostu la noi! Nu mai vediutu tu neci u data astă“. — Romanulu: dar ce bucuria ati avutu astă mare frate Hanzi? — „Hm! A venit u la noi, scii tu, acele dragutu la muieru me, apoi muieru me fertu un'a ol'a mare de oaole; ele siediutu la masa sîmuncat pe oaole; apoi la mine spusu se sfideu eu diosu dupa us'ă. — Chindu muncat u ele totu d'in oaole, atunci puscatu cu gaoile la mine la frunte; — nu totu telnit; atunci astă risam, chitu m'a derutu sfidele“. . . .

Mai vení va Cristosu?

Protopopulu cu prilegiulu esamenului intrebă pe unu pruncu de tiganu: óre mai vení va Dnulu Cristosu? La ce prunculu respusse, că elu nu scie, dar va intrebă de tatalu seu, că elu i-a potcovit u caii lui Cristosu, candu s'a dusu, — si astă pôte că va scîi, că mai vení va apoi, séu ba. —

A moritu mam'a.

A moritu mam'a tiganului, sî avendu elu unu frate in alt'a comuna, a tramsu la frate-seu sà vina, sà ingrópe dela olalta pe mam'a loru, sî dise: Spune fratelui meu, ne smintit u vina, că de nu va veni: atunci eu voi ingropá a mea parte, adeca diumetate, — ér' a lui parte nu-mi pésa de o va bagá draculu in elu! —

Duo intiepli.

Preotulu ceti evangeli'a in baserica, unde se serie, că Dlu Cristosu, cu 5 pani, a saturat 5000 de ómeni. Dupa esferea d'in baserica, dise unu poporénu catra altulu: „audisi, ce mintiuna mare spuse pop'a nostru? — Nu-e de crediutu, sà fia potutu saturá elu 5000 de ómeni cu 5 pani.“ — La ce ortaculu seu ii respusse: „Dar de a fostu o pane de acele cîtu muntele de colo de mare? !“

Corespondintia.

Zara nimzesk, sîna schuperschilor.

Schubune „Kura-Sadului“

Lieber Kamerad!

Am aussit la mine, ke lu zara vostru ai libsa de la un fladige, schi voi rumuni prost nu sti cum se alesche dela mult omene, care plin pela voi toti cafincle nimzesk schi schitovesk. — Ei bine! venitz aisch la zara nost; multe sunt omenile, schi aleschetz un neumit cu capatzine mare schi burta sanatos.

Io spunem la voi una. Acela Roman nu bun de fladige. El nu asculda porunge la Babesch, schi nu fasche sluge la el. Schi aschela Babesch este la voi

omine mari: nime nu sti fasche gure-mari schi sdriga muld caschi el. La el drebe singur doi fladige, care se asculti la comanda schi faci skandal auf Befehl. El rrâi se fi un papa rumunesk cu infalibil kapatzini. Pentru atsche nn bun la el Roman, care schi el are alii kapatzini ture.

Apoi acela Roman este om vrinos. Nu sche de la el bine sî fi fladige. Fladige drebe se fi „figura picolo“ caschi la Babesch, ge nimai omine mici potz sà fi mare trag. — drebe se fi fladigi „figura porca“, ca toti crestinile se fuschi dela biseriga, gind vez la el, nimai Babesch se remas cu porunchi.

Schi rele omine Roman. El fasche parastas la Damjanics: kind totz crestinile dela Gross-Wardein ai dorit, schi nn face skandal vara volos. El fatsch inspector, pentru se fasche skole confesionell. — Rele omine aschela Roman! — El nu pun de fladigi. —

Tote omenile, care vrai se are fladige mameleuci, nu drebe la Roman, pendru-ge ai frige, ge el nu blatesde diurnele duba porunge schi nu cunosti alt fladige afara de el.

Vetz! voi prost daga alesche pe Roman . . .

Metzan? — Prota Metzan? ! — No, el plasche la Babesch, pentru-ge asculde porunci; tare nu plasche la aldu. — Es ist ein Geschäftsmann! — si are gobilile, schi nu brischebe trabi bisericishesk. El sti vinde, gumbara, sti face gescheft, tara nu brisched lucru tela piseriga. Nisch Metzan nu pina fladige. Ghind mori, lasa dot la gobile, schi voi romune navetz nimig, nimai confusion, care fasche el la trabe dela piserige.

O! mein Gott! — aleschetz cum fretz! — Io spun la voi una. Voi are statut organisch: potz alege la sie-tschine. Kum plasche! alta lesche voi n'are, care porunschi se alech nach göttlichen Willen. Alesche tare pe mine. Io n'ai gobii, n'ai nimig, schi schor la foi, ge mi asgultă la Babesch borunsch, schi schor la Babesch, ge fiu lui sluga. Aboi pine.

In der Hoffnung, ge akusch vine deputazion la mine, remani al ten

Michel.*)

O scusa.

Motto: 1.) Et altere pars.

2.) Solamen misericordios habuisse malorum!

Natiunea romana mi imputa, că eu, ca deputatul laicu pentru congresulu nationale basericescu, la banchetul mitropolitului, datu in onórea membrilor congresului, neautorisatu, am disu unu toastu in limb'a magiara.

Da Escoleti'a Sa mitropolitulu, că s'a dusu la Jenopolea, sà santiésca stégulu honveditoru magiari, sî a-colo d'in us'a basericiei romane, in ornatie sele de mitropolit: cu mitr'a in capu sî cu cărgi'a in mana, a tienutu unu discursu in limb'a magiara, — nu este óre mai de vina ea mine? ! . . .

— Ceru verdictulu natiunei!

Nihulu Besianu.

* Organulu fiindu an public, la cerere, bucurosu am datu locul acestiei corespondintie, spre a se poați finați cestimica din tîte laturele ei. Publicul judecă!

Red.